

М. М. Комариця

Застирець Йосип Якович

ЗАСТИРЕЦЬ Йосип Якович (псевд.: Партицький, Романецький; 15. 08. 1873, х. Романця побл. с. Конюшків, нині Бродів. р-ну Львів. обл. – 15. 01. 1943, Львів) – історик, греко-католицький священник, письменник. Доктор філософії Віден. університету (1914). Закін. нім. гімназію у Бродах (1893), навч. у Греко-католич. семінарії у Львові, студіював богослов'я (1893–95), історію та нім. мову (1895–97) на філос. факультеті Львів. університету. Рукопоклад. на священника 1898. Працював катехитом, учителем історії, нім. та укр. мов у Бережан. польс. (нині Терноп. обл.; 1900–02), Львів. академ. (1902–1904, 1917–33), польс. (1904–06), Терноп. (1907–14) г-зіях. Ініціював будівництво школи ім. Т. Шевченка у Львові (1898). Заснував у Тернополі Жін. товариство ім. княгині Ярославни, яке перевидало до 100-річчя від дня народж. М. Шашкевича зб. «Русалка Дністрова» (1910). Очолював 1915–17 укр. курси учит. семінарії для галичан і буковинців у Відні. 1916 надіслав до Швед. АН меморіал з пропозицією нагородити І. Франка Нобелів. премією. Ініціював встановлення мемор. дошки на будинку у Відні, де мешкали і перекладали Біблію українською мовою П. Куліш та І. Пулюй. Заснував і видавав (спільно з А. Лотоцьким) щоденну г. «Нова рада» (Львів, 1919–20). Видав 1920 у Львові «Історію української національної літератури» – переробл. варіант розкритиков. В. Щуратом та І. Франком підручника «Історія рускої літератури: Від найдавніших часів по нинішній день» (1902). Голова читальні товариства «Просвіта» у Стрий. р-ні Львова та гуртка товариства «Рідна школа». Автор наук. і наук.-популяр. статей на істор., реліг. й теол. тематику у пресі Галичини та Буковини («Богословський вісник», «Душпастир», «Буковина», «Руслан», «Нова зоря», «Українське слово», «Діло»); проз. зб. «З нашої бувальщини» (Коломия, 1902), «Оповідання, новели, гуморески» (Л., 1918), драми «Млин».

Основні праці

Відповідь доктору Щуратові на критику підручника «Історії руської літератури» // ЛНВ. 1902. Т. 18; Петро Білянський – єпископ Львівський, Галицький і Кам'янець-Подільський (1781–1798) // Звіт дирекції гімназії Франца-Йосифа I в Тернополі за рік шкільний 1907/1908. Т., 1908; Мазепинці в Туреччині. З паперів Садик-паші (Чайковського) // Україна: Наук. тримісячник українознавства. К., 1914. Кн. 2; Провідні гадки в справі конечної реформи

народних та середніх шкіл та учительських семінарів: Зі споминів про І. Франка. Відень, 1917; Грамота єпископа Гедеона Балана, основує церковне братство в Бережанах. Л., 1918; Наука пасічництва. Л., 1935.

Рекомендована література

1. Священики – професори світських предметів гімназії у Львові // Християн. голос. 1963, 27 січ.;
2. Малик Я. Йосип Застирець // Укр. журналістика в іменах. Л., 1996. Вип. 3;
3. Комариця М. Йосип Застирець // Там само. 1998. Вип. 5.

Бібліографічний опис:

Застирець Йосип Якович / М. М. Комариця // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-15690>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).